

Landsforeningen af Fleks- og skånejobbere
Galgebakken Neder 5 - 2
2620 Albertslund

CVR-/SE - nr. 29082197
Bank: 1702 - 5498 143 557

Arbejdsmarkedsudvalget
AMU alm. del - Bilag 161
Offentligt

Til Arbejdsmarkedsudvalget
Foretræde for udvalget den 1. marts.

Da vi i december søgte foretræde for Arbejdsmarkedsudvalget var det på baggrund af Velfærds Kommissionens rapport.

Regeringen har i februar indgået forlig med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti vedrørende justering af fleksjobordningen, og vi mener derfor det er mere relevant at vi forholder os til dette.

Pkt. 2. i Forligsaftalen

Visitationen i kommunerne kunne være bedre:

a. **Lafs kommentarer:**

Lafs er enig i at fleksjob skal være forbeholdt personer med en varig begrænsning af arbejdsevnen, og at alle tilbud om arbejdsfastholdelse på ordinære vilkår skal være afprøvet.

I Lafs ser vi det kan være et problem, at personer, der har mulighed for at blive arbejdsfastholdt i fleksjob på sin gamle arbejdsplads, skal i virksomhedspraktik på en anden virksomhed, og i den forbindelse mister tilknytningen til sin arbejdsplads, og derved ikke kan fastholdes i fleksjob på sin gamle arbejdsplads.

Her mener vi det er vigtigt at man forholder sig konkret til hvert enkelt tilfælde, således at personer ikke visiteres til ledighedsydelse, i de tilfælde hvor muligheden for fastholdelse er til stede.

b. Der indføres sanktioner overfor kommunerne, hvis de ikke følger reglerne.

Der skal være dokumentation for at kommunen har fulgt reglerne både i forhold til visitation og ved opfølgning af personer på ledighedsydelse, ellers kan kommunen ikke modtage refusion.

Lafs kommentarer:

Lafs mener det kan betyde at personer der har været på ledighedsydelse i 12 måneder, bliver presset urimeligt i forhold til virksomhedspraktik, kurser eller lignende uden hensyntagen til den begrænsede arbejdsevne?

Kommunen mister refusionen, hvis det ikke kan "påvises" at de har gjort en aktiv indsats for at få den ledige i fleksjob, eller for fortsat at være berettiget til ledighedsydelse.

Hvis det betyder stop for ledighedsydelse for den visiterede, hvad er forsørgelsesgrundlaget så herefter?

Pkt. 3 – Ledigheden for fleksjobvisiterede skal ned:

- a. Ret til anden aktør efter 6 måneder på ledighedsydelse
Efter 12 måneder har kommunen pligt til at henvise til anden aktør, borgeren skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.
Kommunen afholder udgiften til anden aktør.
- b. Efter 12 måneder på ledighedsydelse skal kommunen foretage opfølgning:

Lafs kommentar:

En person der har været sygemeldt i længere tid, forud for opfølgningssamtalen, kan have svært ved, for ikke at sige umuligt, ved at bevise sin rådighed til et fleksjob, i det man ikke kan påtage sig at deltage i virksomhedspraktik, kurser eller lignende.

Lafs mener, det er et stort problem at personer på ledighedsydelse, der bliver sygemeldt, fortsætter på ledighedsydelse, de burde modtage sygedagpenge og opfølgning efter reglerne indenfor sygedagpenge.

Sygeperioder for ledighedsydelsesmodtagere bør "tælle som død periode", og være dækket efter samme regler som arbejdsløse, der bliver sygemeldt. De får sygedagpenge ved sygdom, når de er på arbejdsløshedsdagpenge, og sygeperioden tæller som "død periode".

- c. Ret til mentor

Lafs kommentarer:

Det har længe været et stort ønske fra Lafs, at det også skulle være en mulighed for fleksjobvisiterede.

- d. Ret og pligt til individuelt kontaktføreløb, hilser Lafs velkommen.

Ret til 6 ugers uddannelse.

Lafs kommentarer:

Personer visiteret til fleksjob kan have meget svært ved at følge et ugekursus af 37 timers varighed.

Lafs vil forslå at 6 ugers kursus, omregnes som timer i stedet 6 x 37 timer = 222 timers efteruddannelse / kurser i alt, fordelt efter ønske og med mulighed for at den enkelte kan honorere det, i forhold til den nedsatte arbejdsevne?

Det må ligeledes tilpasses uddannelsesstederne så de ikke mister tilskud / taxametertilskud i forhold til heltidskursisterne, hvis det skal være muligt at tage fx 1/2-kursusdage i et forløb.

- e. Ved udeblivelse fra jobformidlingssamtale eller samtale om jobplan i det individuelle kontaktføreløb, bortfalder ledighedsydelsen i 3 uger. Ved udeblivelse 2. gang inden for 12 måneder, skal retten til ledighedsydelse genoptjenes.

Lafs kommentarer:

Hvis det er i forbindelse med sygdom eller det er andre sociale forhold der er grund til udeblivelse, bør det ikke have de meget stramme konsekvenser for den ledige / sygemeldte fleksjobber.

- f. Kommunen skal fortsat sikre, at de tilbud, der gives til ledighedsydelsesmodtagere, er rimelige

Lafs kommentarer:

Her ser Lafs ingen ændring i forhold til det nuværende. Lafs kontaktes ofte af personer, der visiteres til et fleksjob de ikke kan bestride, enten i forhold til den nedsatte arbejdsevne eller i forhold til de krav

der stilles fra kommunen / arbejdsgiveren. I sådanne tilfælde kan den ledige fleksjobber være tvunget til at "tage imod tilbudet" ellers mister de retten til ledighedsydelse, ofte med en sygemelding som konsekvens, det kan ikke være hensigten med loven.

- g. Kommunen mister refusionen på 35 %, når en fleksjobvisiteret har været på ledighedsydelse i 18 måneder indenfor 24 måneder. Hvis den fleksjobvisiterede efterfølgende får et fleksjob, får kommunen som hidtil refusion på 65 % af tilskuddet til arbejdsgiveren.

Lafs kommentarer:

Hvis kommunen, anden aktør eller den enkelte ikke selv har fundet et fleksjob indenfor 24 måneder, er et af problemerne ofte, at den visiterede har så lille en restarbejdsevne, at de reelt ikke har nok timer at tilbyde en arbejdsgiver. I Lafs er vi bekymret for at der kan ske et voldsomt pres fra kommunens side på den visiterede, når den udgift alene tilfalder kommune.

Hvor bliver de ledige fleksjob opslået – på "Ijobnu", er der 5 ledige fleksjob, i perioden fra september 2005 og til med januar 2006.

Hvilket forsørgelsesgrundlag vil der være for den visiterede, hvis retten til ledighedsydelse bortfalder?

- h. Det understreges overfor kommunerne, at de aktivt skal medvirke til en smidig overdragelse i sager, hvor en modtager af ledighedsydelse eller en fleksjobvisiteret flytter fra en kommune til en anden.

Lafs kommentarer:

Lafs ser med bekymring på SM-afgørelsen SM A-42-05, hvor en ansat i fleksjob op siger sit job for at flytte til et andet amt. Her bliver hun nægtet ledighedsydelse i tilflytterkommunen, da de mener hun er selvforskyldt ledig, og derfor skal der foretages en ny visitation på baggrund af en ressourceprofil før evt. ny visitation til fleksjob kan bevilges.

En ordinært ansat, der op siger sit job i forbindelse med flytning, får 3 ugers karantæne, hvorfor er det ikke samme regel der gælder for ansatte i fleksjob.

- I. Fleksjobbevis.

Lafs kommentarer:

Det har Lafs før efterlyst, så det er meget positivt.

Da Flexjobloven er et meget følsomt område, ønsker LAFS at blive høringsberettiget i forhold til lovgivningen indenfor fleksjobområdet.

Lafs er i dag en organisation, der tæller 1500 medlemmer, og medlemstallet er stærkt stigende. Vi har opbygget mange gode kontakter både til kommuner og faglige organisationer, som i stigende grad anvender os som en del af visitationen, samt i det mere sociale arbejde. Al arbejde foregår ved frivilligt indsats og kræver store resurser af den enkelte fysisk som økonomisk.

Da vi mener vores arbejde er meget berettiget, håber vi på der også kan findes økonomiske rammer for Lafs fremtidige virke.

På Landsforeningens vegne

Merete Hornecker

Formand

Yderligere ønsker Lafs at følgende inddrages i det videre arbejde:

- LAFS ønsker overfor Arbejdsmarkedsudvalget, at påpege det urimelige i, at personer, som er visiteret, eller arbejder som fleksjobber, ikke har samme vilkår som ansatte på det ordinære arbejdsmarked.

Hvis en fleksjobber bliver ledig gennem arbejdsløshed eller sygdom, er han/hun økonomisk tvunget i knæ, da der så vil blive tale om ledighedsydelse og evt. senere kontanthjælp.

Man kan ikke opnå ret til medlemskab af en A-kasse, og har dermed ikke mulighed for at tegne en lønforsikring, som ordinært ansatte har.

Det finder vi urimeligt, en fleksjobber er ikke "syg", men har en nedsat arbejdsevne, enten psykisk eller fysisk, som kræver skånehensyn, der ikke altid er nedsat arbejdstid, men fx fuld tid med skånehensyn i form af hjælpemidler, mange pauser, eller at indsatsen foregår i et langsommere tempo, end de ordinært ansatte.

Hvis en fleksjobber bliver ligestillet med ansatte på det ordinære arbejdsmarked, vil de kunne indgå i eksisterende systemer, og dermed spare samfundet for mange udgifter i administration.

- LAFS foreslår, der fastsættes en nedre grænse for, hvor få timer man i gennemsnit pr. uge, kan visitere personer til fleksjob. Hvis den visiterede som minimum ikke kan honorere det krav, skal der indledes en sag om førtidspension.

Grunden til dette forslag ligger i at vi har erfaret at kommuner visiterer personer med en arbejdsevne helt ned til 1 time pr uge til fleksjob. Det kan bl.a. være en af årsagerne til det høje ledighedstal for personer visiteret til fleksjob.

En norm på $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ må være sat ud fra en arbejdstidsforventning på netop $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ tid. Hvilken arbejdsgiver vil ansætte en medarbejder på $\frac{2}{3}$ tid (svarende til 12,3 time pr. uge) og få færre times arbejdskraft ud af det, med mindre det er i fastholdelsessager, her vil arbejdsgiveren ofte gå ned på under 12,3 time for at fastholde en tidligere medarbejder.

- LAFS ser gerne at faglige kompetencer får større indflydelse i den enkelte fleksjobbers visitation.

Forvaltningen af loven ligger næsten udelukkende på sagsbehandlerens bord, og de uklare retningslinier for, hvordan den enkelte sagsbehandler skal forholde sig til udtalelser fra bl.a. læger, fysioterapeuter og lignende faglige kompetencer, bliver forvaltet meget forskelligt fra kommune til kommune, fra lægekonsulent til lægekonsulent, hvorfor resultaterne ofte kan virke ugennemskueligt for den enkelte borger.

Vi forestiller os ikke det er nemt at være sagsbehandler, men må samtidig erkende at vi oplever mange tvister mellem borger og sagsbehandler, når det skal præciseres hvor meget den enkelte borger kan yde i forhold til arbejdsindsatsen. Her bør afgørelsen ligge på specialisternes bord, og ikke alene som nu, hos sagsbehandleren (lægekonsulenten).

På Landsforeningens vegne

Merete Hornecker

Formand